

СЕКЦІЯ 5

**СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ
КРИМІНАЛЬНОГО АНАЛІЗУ ОРГАНАМИ МВС УКРАЇНИ**

**Роль та місце засобів масової інформації у застосуванні методів
кримінального аналізу органами МВС України**

Абдулькерімов І.Ш.

студент 2 курсу магістратури факультету № 2
Навчально-наукового інституту заочного
та дистанційного навчання ОДУВС

Янковий М.О.

кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри криміналістики
судової медицини та психіатрії ОДУВС

У наш час засоби масової інформації (далі – ЗМІ) сформувались в окремий соціальний інститут, який значною мірою спроможний впливати на розвиток усього людства. Як важливий інститут демократії, засіб реалізації принципу гласності, вираження суспільної думки, сучасні ЗМІ здійснюють значний вплив і на сферу правопорядку, у тому числі на діяльність правоохоронних органів, покликаних протидіяти злочинності. Особливої ваги взаємовідносини між правоохоронними органами та ЗМІ в нашій державі набувають у період становлення демократії та розбудови правової держави.

Нажаль, майже в кожному сучасному підручнику з криміналістики про можливості використання допомоги ЗМІ під час розслідування кримінальних правопорушень зазначається, переважно, кількома реченнями, в той час, як діяльність слідчого постійно протікає у певному інформаційному середовищі, змістовним аспектом якого стає доказова інформація. Тому можна сказати, що слідчий, здійснюючи досудове розслідування, перебуває також у певному комунікативному середовищі. Його діяльність повинна спиратись на знання комунікативних закономірностей оскільки вона є різновидом соціальної діяльності, а отже, до неї залучається велика кількість людей. Це свідки, потерпілий, підозрюваний, експерт, поняті тощо, із якими слідчому необхідно спілкуватись як прямо, так і опосередковано. Як справедливо зазначається в криміналістичній літературі, одержання слідчим будь-якого виду інформації, навіть за відсутності безпосереднього міжособистісного спілкування, все ж таки відбувається в умовах спілкування опосередкованого, в умовах комунікації [1, с. 33].

На сьогодні цілим рядом проведених наукових досліджень, основою яких виступає теорія комунікації, накопичено достатньо знань і досвіду в цій сфері, які після вивчення та аналізу можна ефективно використовувати в слідчій діяльності, зокрема, у застосуванні методів кримінального аналізу.

Відправною точкою досліджень у зазначеному контексті є думка Р.С. Белкіна про те, що основною тенденцією розвитку криміналістичної теорії буде розробка наукових основ використання сучасних досягнень інших наук для підвищення ефективності кримінального аналізу [2, с. 236]. Тому доцільним і зрозумілим стає міждисциплінарний підхід до проблеми використання масово-комунікаційних зв'язків у застосуванні методів кримінального аналізу. Для успішного проведення розшукових заходів у конкретних умовах необхідне залучення спеціалістів з інших галузей знань, що займаються вивченням проблем комунікації, масово-інформаційної діяльності, сталі та постійні зв'язки з різними ЗМІ. Також є потреба у розробці спільних програм діяльності під час проведення комунікативних заходів, які мають бути ретельно спланованими, чітко визначатись їх стратегія й тактика. Тільки тоді можливе отримання запланованих, а не випадкових результатів.

Вирішуючи завдання розшукового характеру, слідчому досить часто доводиться перебувати в невизначеному інформаційному середовищі. Здолати ситуацію інформаційної невизначеності проведенням тільки слідчих (розшукових) дій не вдається. На нашу думку, ситуацію пасивного очікування отримання корисної інформації щодо об'єкта розшуку, позитивна зміна якої досить часто випадкова, можна в багатьох випадках замінити на активні дії слідчого із використанням комунікативних зв'язків з населенням, із залученням до цього різних ЗМІ. Адже особа, яка вчинила злочин і розшукується, залишається жити й працювати в соціальному середовищі. Намагаючись уникнути відповідальності за скоєний злочин, вона може змінювати місце проживання, роботи, спосіб

життя, оточення. Однак вона все одно вимушена спілкуватись, контактувати з іншими людьми, відвідувати магазини для купівлі продуктів харчування, звертатись по допомогу (поранення, хвороба, переховування знарядь вчинення злочину й предметів, здобутих злочинним шляхом тощо). Тобто спостерігати особу, яка розшукується, може будь-хто, не знаючи про скоєння нею злочину. Між цією особою та іншими людьми відбуваються як вербальні, так і візуальні контакти. Тому встановлення двостороннього зв'язку з населенням за допомогою засобів масової інформації стає важливим для застосування методів кримінального аналізу та встановлення місцезнаходження об'єкта розшуку.

Література:

1. Андросюк В.Г. Психологія слідчої діяльності : навч. посібник [Текст] / В.Г. Андросюк. – К. : Українська академія внутрішніх справ, 1994. – 106 с.
2. Белкин Р.С. Курс криминалистики. В 3 т. [Текст] / Р.С. Белкин. - Т.2 : Частные криминалистические теории - М. : Юристъ, 1997. – 463 с.

Аналіз проблем побудови та захисту інформації розподіленої інформаційної системи медичних установ

Бондаренко Г.С.

аспірант, Одеської державної академії
технічного регулювання та якості;

Пенязенко В.І.

аспірант, Одеської державної академії
технічного регулювання та якості;

Лещенко О.І.

кандидат технічних наук доцент
кафедри комп'ютерних та інформаційно-вимірювальних
технологій Одеської державної академії
технічного регулювання та якості

Інформатизація різних сфер життя сучасної людини набуває все більшого значення. Послуги деяких інформаційних систем для багатьох жителів нашої країни стали не тільки доступними, а й необхідними. Прикладами тому є банківська сфера послуг, фінансова сфера (зокрема системи розрахунків, платежів) та інше.

Медична галузь завжди була найбільш передовою і пріоритетною для багатьох країн і її актуальність зростає з кожним роком. На наш погляд використання в медичних установах інформаційних систем сьогодні є необхідним. Але впровадження цих систем повинно бути спрямовано на медичну допомогу людині, а не використовувати комерційні інтереси тих, хто їх впроваджує та використовує. Тільки в такому випадку можна досягнути організації єдиної медичної мережі в нашої країні. Тому аналіз створення в Україні єдиної медичної інформаційної системи з універсальною платформою і розгалуженою архітектурою є досить актуальним і перспективним напрямком в даній сфері.

У багатьох медичних установах існує проблема – це відсутність будь-якої централізованої системи контролю та обліку пацієнтів, їх захворювань і призначень [1, 2]. Тому метою став аналіз необхідності та можливості створення вітчизняної розподіленої системи контролю та обліку медичних даних пацієнтів для медичних закладів з подальшою розробкою її технічного і програмного забезпечення. Тут видна необхідність вирішення питань інформативності та доступності з різного типу технічних засобів, збереження та захисту отриманої інформації, конфіденційності особистих даних кожного пацієнта, розробка екстреного та особистого способів доступу до повної або часткової інформації.

На даний момент ситуація накопичення інформації має декілька варіантів застосування. У першому – це використання всім відомої «медичної картки», яка знаходиться або у самого пацієнта, або в архіві, або зовсім відсутня чи втрачена.

Другий варіант – використання комерційної медичної інформаційної системи. Основними недоліками цих систем є високий рівень залежності від компаній розробників та повна закритість продуктів на рівні програмного забезпечення. Також досить важливо що використання таких систем є прерогативою приватних медичних закладів, так як на рівні законодавства ми не маємо нормативних